

Bedrijfsfilm HOOGOVENS

De kern en opleidingscommissie hebben er veel moeite voor overgehad om een Hoogoven-avond te kunnen organiseren. Het is hun gelukt.

Woensdag 23 Februari om 20.00 uur zal een deskundige

ons het een en ander over dit bijzonder interessante bedrijf komen vertellen. Aangezien een plaatje meer zegt dan duizend woorden, wordt na de pauze de nieuwe bedrijfsfilm van de hoogovens vertoond. Deze film is vervaardigd bij gelegenheid van het 25-jarig jubileum.

IDEENBUS

A. Vos van afdeling montage bedacht een mal voor het verven van schakelaarplaatje GZ 306/28. Aangezien het hier slechts een kleine besparing opleverde, leverde het A. Vos een beloning van 2,50 gulden op.

Het zit hem in de malen. J. v. d. Hank, eveneens van afdeling montage, stelde een verbetering voor aan de mal voor het afwerken van snaren. Hij werd er zelf eveneens beter van, namelijk 5 gulden.

KERNOPLEIDINGS-

COMMISSIE

WOENSDAG 23 FEBRUARI a.s. te

20.00 uur

voorzicht over

DE HOOGOVENS

gedoeld door de nieuwe

BEDRIJFSFILM

Kaarten à 10 ct. (voor div. fondsen)

vertrigbaar. Maandag 21 Februari

tijdens de pauze bij de kern.

M. WILLE

Ald. Montage

M. Wille is vandaag 12 1/2 jaar in dienst. Wie M. Wille is, wel dat is Tinus Wille, die indertijd als inkuiper kans zag om 200 toestellen op een dag alleen in te kopen. Tinus leverde altijd topprestaties, niet alleen bij het inkopen van de KY 156, maar ook aan de motorenband, waar hij later verzeld. Vandaar werd hij reparateur aan de radioband en dat is hij nu eigenlijk nog al staat hij in de houtfabriek, radokasten te controleren.

D. De detachering is maar tijdelijk. Wille is iemand, die altijd moppert, doch die zijn werk altijd prima doet. Hij heeft meer gedaan: Tijdens de oorlog was hij het, die samen met enkele anderen het Comité Ziekentroost oprichtte, welk comité nu nog bestaat tot alle genoegen. Hij is getrouwd met een VDH-stier en is een medewerker op wie wij staat kunnen maken, die altijd klaar staat om iets bijzonders te doen, die bij allen gezien is en die door allen van harte gelukgewenst wordt met zijn jubileum.

De jubilaris

van vorige week

Dit is het plaatje dat wij nog schuldijg waren. D. Blokpoel van afd. Enkelfabricage op zijn versterde plaats aan de bank.

SPORT niet in bedrijfsverband maar wat dan wel

Wij hebben steeds het standpunt ingenomen, dat het geen zin had een VDH sportvereniging op te richten in steden als den Haag en Utrecht, waar voor degenen die sport willen beoefenen, alle mogelijkheden openstaan. Men kan voetballen, zwemmen, roeien, boksen, fietsen, som maar op, een zeer lange reeks van sport, waar ieder aan kan meedoen.

Nochans: het blijkt dat de jongelui, die voor de keus staan, welke sport te beoefenen, geen keus kunnen maken, niet weten tot wie zij zich moeten wenden, welke kosten er aan verbonden zijn en welke mogelijkheden het biedt.

Het jubileum van deze week

M. WILLE

Ald. Montage

BURGERLIJKE STAND
Geboren: René, zoon van J. van Rooyen, Verkoopkantoor, op 12 Februari j.l.

Arie Cornelis, zoon van H. Hey, afd. Controle, op 11 Februari j.l.

Huwelijk: H. F. F. Flügel, afd. Tactibureau, en Meij. J. E. Koster, op 23 Februari a.s.

ER WERD
Wat deze week gebeurde. Wij kunnen Utrecht bedanken voor 2 personen en 2 revolverbanken, die de Maanweg in ruil, omvang voor de machines voor landbouwverwerking.

De machinale onderaanvoering van de Reus staat ook nu weer voor de keus met welke machine te beginnen. Er kwam weer het een en ander binnen.

Van de bouwrij nog niet veel groots. De randbalk kwam klaar voor de nieuwe loods en men is het ijzerwerk aan het verven, opdat de roest het niet bederft!

Op de ondergrond wordt puin geleegd en de heer Caron heeft mij gezegd, dat Maandag het ijzerwerk wordt opgezet. Overmorgen dus opgezet.

Nummer 164

het V.D.H.-tje

26 Februari 1949

WEKLUKS NIEUWSBLAD VOOR HET PERSONEEL VAN DER HEEM N.V. · DEN HAAG · HOLLAND · NEDERLANDSCHE KROON RIJWIELFABRIEK N.V.

NORMAAL OF ABNORMAAL

eendracht maakt macht

Wouter van Gorkum was een man, die het bij VDH niet naar de zin had. Aan vakbekwaamheid ontbrak het hem niet, aan werk evenmin. Zijn taak was moeilijk, doch hij kon het werk aan en meer dan dat. Wouter was door aanleg en ontwikkeling eigenlijk voorbestemd om het ver te brengen.

Maar niet bij VDH, daarvan was hij zelf heilig overtuigd.

Wouter werkte niet naar zijn zin. Hij had het gevoel dat hij zich bij VDH nooit thuis zou voelen. Het bedrijf vond hij interessant genoeg, maar hij voelde zich benauwd door de maatregelen en voorschriften.

's Morgens op de eerste fluit binnen en op de tweede aan het werk. Niet roken op de afdeling, pauze een half uur en daarna weer op tijd aan de gang. Per dag een kop koffie en een kop thee (Wouter werkt op kantoor).

's Avonds op het fluitsignaal uitscheiden. Jaz ophangen in kleedkamer en niet op afdeling, kaartje o-erzetten ten blijke van aanwezigheid, een portier die je fouilleert alsof je een dief bent, tas openmaken, fiets in rek in stallings en niet ergens voor de deur. Niets mogen meenemen zonder bonnetje, vertel, briefje laten tekenen als je de deur uit wilt, ook al is het maar voor een pruisstootschap van 10 minuten.

En bleef het nog maar bij al die disciplinaire maatregelen. Ook in je werk voortdurend voorschriften hoe het wel en hoe het niet moet, je telje op een vaste plaats, je stel, ook, formuleren, kantoornachines en gereedschappen, alles wordt je voorgereet, niets wordt aan eigen inzicht overgelaten (denkt Wouter).

Ze praten maar van normalisatie en standaardisatie, die de efficiency moeten verhogen, maar moet je eens zien, hoe ze er op die en die afdeling met de pet naar gooien.

Het is alles veel te straf „gemasregel“, denkt Wouter: ik doe het toch op mijn eigen manier.

En zo boist Wouter voortdurend. Krijgt hij het met de portier aan de stok als hij zonder verlofbriefje weg wil, ligt hij overhoop met afdeling Arbeid als hij weigert zijn kaartje over te zetten en is zijn chef verbolgen als hij het werk anders wil inrichten als voorgescreven.

De fout van Wouter is, dat hij niet bij een groot bedrijf moest zijn gaan werken. Wouter kan zich met zijn slugge kop niet voegen naar de regels van het huis, maar een taak of bevoegdheidsverdeling. Wouter is te veel individualist om ooit in een functionele organisatie te passen: hij wil alles zelf beslissen en overal zelf voor zorgen. Wouter zal zich bij VDH nooit thuis voelen, tenzij — hij leert inzien dat al die regels en voorschriften er 'n't zijn om hem, Wouter van Gorkum, te plagen, maar dienen om 1500 medewerkers samen te bundelen tot een team, dat met eenzelfde doel voor ogen samenwerkt.

— hij besefte dat als ieder van die 1500 mensen het op zijn eigen manier wil doen het een hopelooze jantsoel wordt.

— hij inziel, dat op den duur alleen medewerkers in ons bedrijf hun plezier zullen hebben.

Als Wouter dat niet inziel en het met zijn kwade kop het op zijn manier blijft doen, daarbij voortdurend in conflict komt, en van geen aanpassen wil weten, doet Wouter maar beter bij VDH weg te gaan en een eigen zaak te beginnen, waar hij zelf de wet kan stellen of ergens anders te gaan werken, waar hij te zijner tijd ook zal moeten onderwinden, dat orde en netheid voorop in huis brengen.

Er zijn overal Wouters en voor allen geldt dit advies: werkt mee, werkt eendrachtig, want wie tegenwerkt benadeelt zichzelf en zijn bedrijf.

LCONBELASTING OVER REISKOSTEN

Door het Ministerie van Financiën werd enige weken geleden een regeling getroffen, volgens welke vanaf 1 Januari 1949 de vergoedingen van reiskosten aan werknemers, die elders wonen, voor de belastingberekening buiten beschouwing blijven.

Deze bepaling geldt niet voor werknemers, die wonen in de plaats waar zij werken of in één van de randgemeenten.

Dit betekent dus, dat bijvoorbeeld de werknemers van de Maanweg en de Kroon, die wonen in Den Haag, Scheveningen, Wassenaar, Voorburg of Riswijk, over de reiskostenvergoeding wel loonbelasting moeten betalen, terwijl van de werknemers uit Delft, Rotterdam, Voorschoten, Leiden of Wateringen over hun reiskostenvergoeding geen loonbelasting geheven wordt.

Vergoedingen van reiskosten voor periodiek bezoek aan het gezin — bijvoorbeeld éénmaal in de twee weken — behoeven ten aanzien van **gehuide werknemers** niet als loon te worden beschouwd.

Al het bovenstaande geldt slechts voor werknemers, die een loon van minder dan f 4.000. — per jaar genieten.

Bedraagt het loon meer dan f 4.000. — en kan de werknemers aannemelijk maken, dat hij door de woningschaarste niet kan wonen in de plaats waar hij werkt, dan mag hij de reiskostenvergoeding te zijner tijd in zijn aangifte voor de inkomstenbelasting aftrekken.

In Voorburg is men begonnen met een bestand is voor de Voorburgers, heeft ons doorlichting van alle inwoners: de burgermeester voorop en daarna nog een 29.000 gemeentenaren. Nochans is dit niet genoeg, sprooke van de gouden koets en „Uit de want er zijn nog enkele duizenden revalideringstranen, die het goede voorbeeld van hun burgervader niet wensen te volgen.

WIT WINT

Venninging op 28 Februari, 3, 7, 10 en 14 Maart.

Gaet dat zien.

Er wordt dus propaganda gemaakt voor de tbc-bestrijding en VDH doet daaraan mee, niet alleen door het inrichten van onze etalage aan de Parkweg, doch vooral door de vertoning van de prachtige film „Wit wint“, Hoewel deze film in de eerste plaats

Goede vrije tijdsbesteding
een uitgebreide beschouwing over
voetbal vindt U op pag. 2.

DEN HAAG

Hoofdkantoor en Fabriek MAANWEG

De hoogovens een prachtige documentaire

Het grote getal belangstellenden, dat Woensdagavond is komen luisteren — en zien — naar wat de Hoogovens eigenlijk meer zijn dan een rokerig gebouwencomplex, zal ev'ns uw berichtiggever onder de indruk geweest van deze grootsheid. Waarlijk groots is de industrie in Velsen, die met haar personeel van 6500 man — en wat voor mannen! — de enorme installaties, de veelheid van producten, de enige echte zware industrie van ons land is.

De film van Rudi Hornacker is uitstekend niet alleen het bedrijf, of liever de bedrijven, maar ook en vooral de mens in dit vulcanus-oord, speelde een belangrijke rol in zijn draiboek, en terecht.

Wij hebben gezien onder welke onstandigheden de mensen daar werken, hoe men kokos maakt, ijzersen en andere ingrediënten in de hoogovens laadt, hoe deze overal wordt afgestoken en het ruwe ijzer willoeiend uitstroomt. De reusenbedrijven: de cementfabriek, de stikstoftabriek en de buisengieterij. De staal-

Gehuwd:
F. van Eyk, afd. Metaalwaren, met mej. L. A. M. Bok, op 23.2.1949.
Mej. A. Buyteweg, afd. Montage, met de heer H. G. van Wijk, op 2.3.1949.

Ick seg adieu

Aan allen me wie ik veelal prettig samenwerkte en te maken had, bij mijn vertrek in militaire dienst een groot en een tot weerziens.

G. STEENEKE
Gereedschapsbureau

en wij dank

Mej. Haeman, afdeling Typekamer, dankt hierdoor het Comité Ziekentrost en de collega's voor de belangstelling beoond tijdens haar ziekte.

*
Hiemede dank ik directie, chefs en collega's voor de cadeaux, ontvangen bij mijn 12½-jarig jubileum.

M. WILLE
afd. Montage

10 JAAR IN DIENST

Maj. M. C. Kaldenhoven

Op de afdeling Wikkel werd 20 februari, j.l. een feestje gevierd omdat mej. M. Chr. Kaldenhoven 10 jaar in onze dienst was. Het is met onze meisjes nu eenmaal zo gesteld, dat zij zelden aan de jubilea toekomen, de redenen waarom zijn er meestal niet naar om hier droevig over te zijn, doch het is wel reden dat wij onze jubilarissen bijzonder waarderen.

Die bijzondere waardering geldt mej. Kaldenhoven in hoge mate. „Zij is een bovenste beste kracht", gelooft de heer Van Es, die zich toch waarlijk niet in zwijgende termen voldeening schenkt.

Wij hebben ons door afdeling Arbeid laten vertellen, dat mej. Kaldenhoven een van die medewerksters is met wie men nooit onaangenaamheden heeft, die altijd op tijd is en haar taak vervult op een wijze, die allen voldeening schenkt.

Vandaar de waarderende woorden van de heer L. W. van der Heem, vandaar ook het zilveren bestek, dat ruimschoots verdienend was, alsmede de cassette lepeltjes, die haar collega's aanboden.

Er was feest aan de Transformatorband, en terecht.

Een tweede Kernsprekkur

Nu de nieuwe regeling voor het Tarief-sprekkur met ingang van Dinsdag a.s. in werking treedt, heeft de Kern gemeend om een tweede Kernsprekkur te moeten instellen.

Op dit sprekkur, hetwelk elke Vrijdag gedurende de middagpauzes gehouden zal worden door:

te pauze Hr. Kuiper,
2e pauze Hr. Burghorn,
zal dan ruimschoots gelegenheid zijn om de tariefklachten goed te bespreken.

Wij rekenen er dus op, dat een ieder, die tariefmogelijkheden heeft en die op het Tarief-sprekkur niet tot tevredenheid zijn opgelost, of die een nadere toelichting behoeven, voortaan Vrijdags gedurende de pauzes van dit nieuwe sprekkur gebruik maakt.

Numer 165

het V.D.H.-tje

5 Maart 1949

WEKELUKS NIEUWSBLAD VOOR HET PERSONEEL VAN DER HEEM N.V. - DEN HAAG - HOLLAND - NEDERLANDSCHE KROON RIJWELFABRIEK N.V.

VROEGER EN NU

de arbeider in de nieuwe samenleving

Dezer dagen lezen we een boekje van Prof. Mr. W. F. de Gaay Fortman, genaamd „De arbeider in de nieuwe samenleving". Tussen haakjes, dit boekje moet U beslissend lezen, het is in onze bibliotheek verkrijgbaar No. B. 4279.

Toen wij, gezeten in een gemakkelijke stoel in een verwarmde kamer, voorzien van sigaretten en koffie, het eerste hoofdstuk „Vroeger en nu" lezen geraakten wij in een vreemde stemming, ondanks de bovengenoemde prettige omstandigheden.

Wat wij lezen? Prof. de Gaay Fortman geeft eerst een beeld van hoe het vroeger, d.w.z. zo omstreeks 1870 in de arbeidswereld gesteld was. Hij schrijft dan:

„In die jaren (± 1870) kwam kinderarbeid veelvuldig voor. In de lijnbanen van het in dit opzicht beruchte dorp Moordrecht, maakte kinderen van vijf jaar werkdagen van 14 uur. Bij de enquête inzake de kinderarbeid van 1860 bleek, dat in Leiden 7% van de onderzochte arbeiders belededen de leeftijd van 8 jaar aan het werk was gegaan.

Vrouwenarbeid was een normaal verschijnsel. Werktijden van 10-13 uur waren heel gewoon. De hygiëne liet alles te wensen over. Bij het spinnen en kaarden in de textielindustrie in Hilversum stierf omstreeks 1860 43% van de yruuwelijke arbeidskrachten aan tering. De lonen voor volwassen mannen bewogen zich gemiddeld om f.1. — per dag.

Sinds 1870 is er gelukkig zeer veel veranderd. De kindertijd van 1874 van Van Houten was het begin van de bestrijding van de Kinderarbeid.

De arbeidsduur bedraagt thans in het algemeen 48 uur per week.

De Arbeidswet en de Veiligheidswet houden nauwlettend toezicht op de veiligheid en de hygiëne. De lonen zijn niet meer overgelaten aan het vrije spel der marktschappelijke krachten. De krachtige groei der vakbeweging, heeft tot de verbetering van de bovengenoemde misstanden onnoemlijk veel bijgedragen.

Na de bevrijding vonden de vertegenwoordigers van werkgevers en werknemers elkaar in de Stichting van de Arbeid. Gezamenlijk wordt daar gezocht naar de verbetering van de sociale problemen in ons land. Welk een verschil met vroeger jaren. Vroeger, werkgever en werknemer, als partijen tegenover elkaar. De sterkste zeggende.

Thans gezamenlijk om de ronde tafel, waarbij in overleg de sociale problemen besproken worden. En men nu niet, dat alles daar kok en ei is. Veel menings- en vooral ook principiële verschillen zijn ook daar, in de Stichting van de Arbeid. Maar boven alles staat de vaste wil om te komen tot een resultaat.

Doordat er nu door de Ekkende Vakorganisaties niet zo veel meer aan de weg getimmerd wordt, rijst meermalen de vraag: „Wat doet die Vakbeweging nu eigenlijk?" De Kern, heeft nu gemeend om op deze vragen en andere een deskundige antwoord te laten geven. Verleden jaar werd door de heer C. L. van Wingerden, 2e Voorzitter van de Algem. Ned. Metaalwerkersbond, een lezing gehouden voor ons personeel in

deze keer een vertegenwoordiger van de Katholieke vakorganisaties aan het woord te laten.

Woensdag 9 Maart a.s. te 20.00 uur zal de heer Grasso, landelijke secretaris van de Kath. Metaalwerkersbeweging „St. Eloy" voor ons een lezing houden over „De Vakbeweging".

U ziet het onderwerp biedt vele mogelijkheden ter bespreking en hiervan zal door de heer Grasso een ruim gebruik gemaakt worden.

De Kern werkt allen op om deze lezing bij te wonen. Het is onze plicht om op de hoogte te blijven van wat de samenwerkende Vakorganisaties doen. Na de pauze zal er ruimschoots gelegenheid zijn tot vragenstellen. VDH'ers, nogmaals: verzinkt niet deze lezing bij te wonen.

Voor verdere mededeling zie elders.

cliché Haagsche Courant

Tante Nel, de honderdjarige Haagsche Courant uit handen van de heer H. E. Janszen, redacteur van de „Haagsche Courant" het feestgeschenk van Haagsche Courant en VDH, een ERRES KY 483.

na 100 jaar een KY 483

Mevr. P. E. van Beest-Laus, die thans in Culemborg woont, maar twee en zeventig jaren in Den Haag doorbracht, vierde op 25 februari, j.l. haar honderdste verjaardag.

Zeker zou er aan dit — op zichzelf natuurlijk hoogst gedenkwaardige feit — geen aandacht besteed behoeven te worden in het „VDH-tje". Immers „Tante Nel", zoals deze populairere krasse vrouw in de wandeling genoemd wordt, is met geen enkele band aan het voortreffelijke bedrijf aan de Maanweg verbonden (een outsider mag zich aldus uitlaten). Ze zat niet aan de lopende band, fabriceerde geen stotzigers of radiotoestellen, ofschoon haar enorme vitaliteit misschien nog perspectieven in dit opzicht voor de directe van VDH kan openen. „Tien jaar", zo vertrouwde zij ons toe, „ga ik zeker nog mee!"

Waarom de verjaardag van tante Nel dan wel in Uw orgaan wordt gememoreerd? Wel, omdat de hoogbejaerde met het jeugdige hart, nog één hartwens had. „Een radio, meneer," zo deelde zij Uw verslaggever mee.

En die had gehoord, dat Mevr. van Beest-Laus, in haar uiterst werkzame leven, zo enorm veel voor anderen heeft gedaan. Nimmer deed men vergeefs een beroep op haar, wanneer, voor wie of wat dan ook, hulp gevraagd werd.

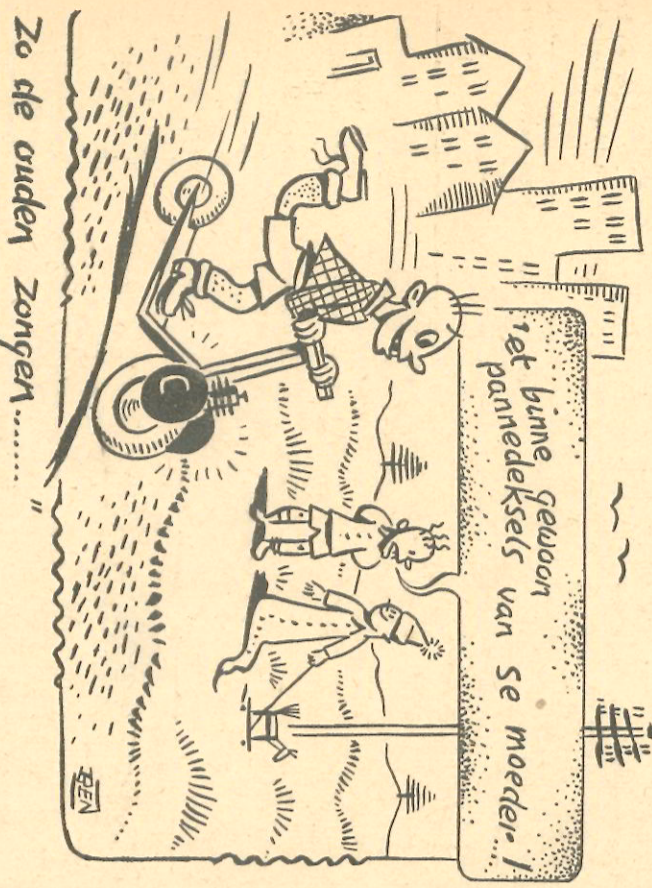
toen rijpte het plan, om de honderdjarige van Den Haag uit met een radiotoestel te verrassen.

Namens de directies van „Haagsche Courant" en Van der Heem N.V. werd Mevr. van Beest met een KY 483 verlijd. Het werd het geschenk van de dag.

De opdracht die Uw verslaggever meekreeg luidde: „Bedankt U allen hartelijk. Ook de mensen, die het mooie toestel hebben gemaakt. Wat zal ik ervan genieten!"

Indedaad, er schuilt een grote waarde in het bijbehorende: „Het is zaliger te geven, dan te ontvangen."

H. E. JANSZEN, Redacteur „Haagsche Courant".

Zo de ouden zongen.....

VERGADERING met afd. Wikkel

Bij het vaststellen van de volgende afdelingsvergadering is de keus gevallen op de Wi. keldering. Het is dus zaak, dat het personeel van deze afdeling op de kortst mogelijke termijn een aantal punten ter bespreking bij de Kern aanhangig maakt. Uit deze punten wordt dan een agenda opgesteld, aan de hand waarvan een vergadering gehouden kan worden.

- Kruiselt u?
- Tekent u?
- Kweekt u planten?
- Handwerkt u?
- Schildert u?
- Saart u lucifersdoosjes, kookboeken of postzegels, of welke andere liehebberij beoefent u in uw vrije tijd?
- Laat zien wat u kunt en geeft u op voor de Tentoonstelling Vrije Tijdsbesteding.
- Aanmeldingsformulieren verkrijgbaar bij: de heer Vreken, Afdeling Planbureau; de heer Koopman, Afdeling Typekamer Hoofdkantoor.
- H.I.V.O.
- Donderdag 10 Maart — 8.00 uur n.m. — Kon. Conservatorium;
- Vrijde Paedag. Kamermuzieka. ond. an Serie 2. Kooravond.
- Een kamerkoor zingt o.l.v. Huub Buurman Vrijdag 11 Maart — Toneelvoorstelling in de Kon. Schouwburg;
- 8.00 uur n.m. door de Haagse Comedie „Hamlet" van William Shakespeare.
- Uitverkocht